

De zes

Met nieuws uit en over
Drogenbos, Kraainem, Linkebeek,
Sint-Genesius-Rode, Wemmel en Wezembeek-Oppem

.org

31ste jaargang 2019-2020 — nummer 4 — mei - juni - juli — Afgiftekantoor: Brussel X — P208855

Premier(s) en première

Sinds 27 oktober 2019 mag onze Vlaamse faciliteitengemeente Sint-Genesius-Rode er prat (?) op gaan dat ze zowel aan een oud-premier, met name Herman Van Rompuy (*1947), als aan een kersverse premier, Sophie Wilmès (*1975) onderdak verleent.

Veel vergelijkingspunten tussen beide premiers zijn er wel niet, maar wij vonden er toch enkele. Beiden zijn ingeweken Rodenaren en in de ogen van de autochtone Rodenaren allicht geen 'bezembinders', zoals die van Ro met een spotnaam worden omschreven. Beiden zijn telg van een vader die economie doceerde aan de universiteit. Philippe Wilmès aan de UCL en Vic Van Rompuy aan de KUL. En beiden hielden en houden er in hun grote of kleine hut een kroost van vier telgen op na.

In hun politieke loopbaan waren ze alle twee minister van Begroting. Om nadien Belgisch premier te worden. Herman deed er iets minder dan een jaar over om nadien Europees te schakelen: van begin 2010 tot eind 2014: twee periodes als voorzitter van de Europese Raad.

Sophie, die in een interview op 2 november 2019 met het Laatste Nieuws verklaarde 'dat zij maar één levensplan had en dat was moeder worden, niet premier', begon aan haar politieke loopbaan als MR-gemeenteraadslid in Ukkel (2000-2005). Nog vóór het einde van die legislatuur verhuisde ze naar Sint-Genesius-Rode, een Vlaamse faciliteitengemeente. Daar spelen onze anderstalige landgenoten nu al dankzij de in 1963 ingevoerde en misbruikte faciliteiten jarenlang de eerste viool. Daar kreeg ze in 2006 bij de gemeenteraadsverkiezingen meteen de tweede plaats op de Franstalige gemeentelijke IC-GB-lijst. Vermits schepenen in onze zes Vlaamse faciliteitengemeenten rechtstreeks worden verkozen en IC-GB in Rode ook al jaren op één na alle schepenambten in de wacht sleept, kreeg Sophie bij de installatie van het gemeentebestuur in het begin van 2007 het ambt van eerste schepen in de schoot geworpen. Dat ze meteen Financiën, Begroting en Communicatie onder haar bevoegdheden krijgt, dankt zij aan haar voorafgaande studies en job. Maar dat ze bij de verkiezingen in 2006 ook al kandidaat is bij de Vlaams-Brabantse provincieraadsverkiezingen op de UF-lijst bewijst op zijn zachtst gezegd haar expansieve francofiële ambities. Zes jaar later staat ze in 2012 op dezelfde lijsten voor de gemeente opnieuw op de tweede en voor de provincie op de eerste plaats. In Rode wordt ze opnieuw eerste schepen, in Vlaams-Brabant wordt zij fractieleidster voor UF. Haar Dilbeekse lijstgenoot Dandoy is er wel de ergste franskiljon. Toch vult zij haar curriculum vitae aan met het voorzitterschap van de MR Périphérie bruxelloise, dat de democratische en culturele rechten van de 150.000(?) Franstaligen in de Vlaamse Rand verdedigt. Bij ons weten is ze dat na zeven jaar en nu als premier nog steeds.

In die gemeentelijke schepenfunctie botst ze karakterologisch met Geertrui Windels, lijsttrekker van de Vlaamse Respectlijst en echtgenote van voormalig premier en op dat ogenblik voorzitter van de Europese Raad Herman Van Rompuy. Twee jaar lang vechten die twee kemphebben in het schepencollege; twee jaar lang werd de voormalige zestien jaar lang kabinetmedewerker naar eigen zeggen door niemand meer dan door Wilmès tegengewerkt en gepest. Beiden zetelen ook nog twee jaar in de provincieraad van Vlaams-Brabant,

vergeten. En wie weet waar wijze Wilmès woont? Michel rolt de rode loper uit en haalt haar weg van haar Rode-begroting van 20 miljoen voor de staatsbegroting van 170 miljard. Die centen zal ze vier jaar lang boekhoudkundig beheren maar zeker niet met een begrotingsevenwicht afsluiten. De miljardentekorten stapelen zich verder op. Terwijl Wilmès die serieuze stap vooruit zet, zal Geertrui Van Rompuy-Windels in Rode, nog altijd niet bekomen van de tegenwerking van de Franstalige collega's in het schepencollege, op 7 februari 2017 onverwacht de handdoek als schepen in de ring werpen om die op 27 maart opnieuw op de schouders van voormalig schepen Anne Sobrie te leggen.

Inmiddels is de meerderheidsregering van Michel door het vertrek van N-VA af-

koning de eed afleggen als Wilmès II.

Sophie leeft nu met haar sportieve Australische man, Christopher Stone, haar stiefzoon en haar drie dochters, die enkele jaren lager onderwijs in het Nederlands volgden in het Vlaamse Sint-Genesius-Rode. Ten huize spreken ze naar verluidt Engels, Frans en Nederlands. Haar drie dochters zijn immers in het basis-onderwijs wat zij noemt 'gescholariseerd' om ook (nvdr redactie: sterk corrigeerbaar) Nederlands te spreken.

■ En nu, Sophie, een fantasie van de redactie:

In 2005 verlaat gelauwerd haikudichter H.V.R. zijn Brusselse gemeente Etterbeek, waar hij als gemeenteraadslid op de CD&V-lijst is gekozen. Hij vestigt zich metterwoon in de Waalse gemeente Edingen met haar faciliteiten voor Nederlandstaligen. Hij krijgt er voor de gemeenteraadsverkiezingen meteen de tweede plaats op de Gemeentebelangenlijst, als vertegenwoordiger voor de CD&V. In feite is het een verkapte pro-Vlaamse lijst, die zowat alle Nederlandstaligen groepeerd, die zich in Edingen nooit hebben willen aanpassen aan het nu Waals-Franstalig karakter van hun gemeente. Hij wordt er eerste schepen terwijl de francofiële lijst het met één schepen moet stellen. Terloops levert hij wel het bewijs van gedeeltelijke integratiebeleid door zijn kinderen te laten scholariseren in de Franstalige kleuter en lagere school, waarvoor hij zelfs in zijn vrije tijd pannenkoeken gaat bakken.

Ook bij de volgende gemeenteraadsverkiezingen in 2012 is HVR opnieuw rechtstreeks verkozen als schepen en op de provincieraadlijst is hij nu lijstaanvoerder en fractieleider voor de Vlaamse Unielijst in Henegouwen. Om bij het begin van 2013 voorzitter te worden van de CD&V-Wallonië, die de democratische en culturele rechten van 1 miljoen naar Wallonië uitgeweken Vlamingen, die zich aldaar weigeren aan te passen, met hand en tand verdedigt.

En dit gebeurt tot ergernis van de enige op de Franstalige Respectlijst verkozen schepen in Edingen, een zekere Christophe Pierre, die er zich over beklagt dat H.V.R hem het meest van alle schepenen van de GB-IC-lijst tegenwerkt en pest.

Nog een jaartje later zijn er parlementsverkiezingen, waarbij HVR eerste opvolger op de Brusselse CD&V-lijst staat, waarop de overtalrijke CD&V-kiezers uit het kanton Edingen, Komen, Moeskroen en Vloesberg ook op die Brusselse CD&V-lijst mogen stemmen. Als opvolger van minister Geens voor Justitie, komt HVR dan in de Kamer van Volksvertegenwoor-

De verkiezingslogan van Wilmès

maar daar heeft geen van beiden zoals in Rode een uitvoerend mandaat. In 2014 schakelt Wilmès een versnelling hoger en wordt zij voor de federale verkiezingen vanuit het kieskanton Sint-Genesius-Rode eerste opvolgster kandidaat voor de MR-lijst in Brussel-Hoofdstad.

Dat kieskanton is voor onze zes Vlaamse faciliteitengemeenten voor de Kamer in het leven geroepen als toegeving en prijs aan de Franstaligen bij de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde onder de regering Di Rupo. Met onze speciale en herhaalde dank aan CD&V, Open VLD, sp.A en Groen, die tot de laatste man en vrouw die prijs wel hebben betaald.

Als eerste opvolger van minister Didier Reynders komt Wilmès in 2015 bij de regeringsvorming met premier Michel in het federaal parlement. Nog een jaartje later wordt MR-minister Hervé Jamar van Begroting gouverneur van Luik. Premier Michel heeft dan dringend iemand nodig die de ondeskundige Jamar moet doen

gekalfd tot een minderheidsregering van 38 eenheden en zijn de MR-boegbeelden Michel en Reynders naar het zaligmakende Europa overgelopen.

Op 27 oktober 2019 wordt zij eerste minister en leidt zij de minderheidsregering in lopende zaken als Wilmès I.

In de inmiddels aanslepende onderhandelingen voor de vorming van een nieuwe regering gelukt het de koninklijke opdrachthouders Sabine Laruelle en Patrick Dewael, mede onder druk gezet door de losgebarsten coronacrisis, op 15 maart tien partijen van meerderheid en oppositie volmachten te laten verlenen aan de regering Wilmès I om voor een periode van drie maanden, verlengbaar tot zes maanden de coronacrisis te beheersen. Wilmès I wordt een dagje later formateur voor een volwaardige minderheidsregering en met dezelfde ongewijzigde regering kan zij op 17 maart 2020 voor drie tot zes maanden voor de tweede keer bij de

Brussel vangt bot

Geen Vlaams Feest dit jaar

De voorbije jaren konden wij u op dit moment het programma van de 11 juli-viering in Wemmel aankondigen. Ook voor dit jaar stond het gevarieerd programma reeds op poten, maar de coronacrisis besliste er anders over. De organisator, de Nederlandse Culturele Raad van Wemmel, heeft de uiteindelijke richtlijnen van de Nationale Veiligheidsraad voor zomer-evenementen niet afgewacht en heeft het opportuun geacht om het Vlaams Volksfeest, dat voorzien was voor zondag 5 juli, af te lasten. In de gegeven omstandigheden is dit een wijze beslissing en de 11 juli-viering zal in Wemmel het sabbatjaar 2020 wel overleven.

NEO loopt opnieuw een blauwtje

In ons vorig nummer gaven we al mee dat Brussel opnieuw naar de Raad van State trok omdat het stadsgewest vond dat Vlaanderen de Europese richtlijnen in verband met de mobiliteit te strikt interpreteerde en daarom ten onrechte een vergunning weigert voor de aanpassing van een verbindingsweg met de Ring. In maart dit jaar vernietigde de Raad van State echter voor de tweede maal het Gewestelijk Bestemmingsplan Brussel met onder meer de herinrichting van de Heizelvlakte, met het shoppingscentrum NEO.

De Raad Van State is van oordeel dat de mobiliteitsproblemen op de site nog steeds niet voldoende zijn aangepakt en een nieuwe verbindingsweg tussen het plangebied en de Ring onmisbaar is. Brussels minister-president Vervoort (PS) liet weten het nieuwe arrest te zullen bestuderen.

Juist omwille van de mobiliteits-en parkeerproblemen uitten Wemmel en verscheidene andere Vlaamse gemeenten reeds eerder bezwaar tegen het megalomaan NEOproject dat naast een winkelcentrum en honderden bijkomende woningen in een tweede fase ook nog een omvangrijk hotel/congrescentrum voorziet.

Graf Deschuyffeleer definitief beschermd

We gaven in deze kolommen vorig jaar reeds mee dat het Agentschap Onroerend Erfgoed aan de bevoegde minister voor-

stelde om het graf van Jef Deschuyffeleer te beschermen wegens zijn hoge erfgoedwaarde. Deze bekende Wemmelaar was senator en zelfs eerste voorzitter van de Vlaamse vleugel van de Christelijke Volkspartij in 1950. Hij was ook een nauwe medewerker van de latere kardinaal Cardijn en sterk betrokken bij de uitbouw van de Katholieke Arbeiders Jeugd (KAJ). Gezondheidsproblemen ten gevolge van een

Graf Deschuyffeleer definitief beschermd (foto SDD)

dramatische vliegtuigcrash in 1946 zouden uiteindelijk leiden tot een vroegtijdig overlijden op 45-jarige leeftijd.

Met genoeg kunnen we nu meedelen dat de Vlaamse minister van Onroerend Erfgoed, Matthias Diependaele (N-VA), op 19 december 2019 het grafteken definitief heeft beschermd als monument.

Het unieke grafteken werd als erbetoon geschonken door arbeiders en katholieke instellingen en verwijst naar de levensfilosofie van Jef Deschuyffeleer, waarin het zaaien en het oogsten vanuit de katholieke arbeidsleer centraal stond. Het graf met bijzonder grafteken wordt nu omwille van de historische, architecturale, artistieke en volkskundige waarden erkend en beschermd als monument van algemeen belang.

gesloten energie-kringloop, een korte voedselketen en een gedeelde mobiliteit. Op de webstek www.SAMENHUIZEN.BE/COHOUSING-VOSBERG begint de promotie tekst als volgt: "Te Wezembeek-Oppem willen we een tweetalig woon- en leefproject opzetten dat verder gaat dan louter individuele behoeften en mogelijkheden."

En we zetten hierbij onze stekels op. Toen we in de zestiger jaren het verzet tegen de geplande faciliteiten uit 1963 organiseerden, waren de paters Passionisten mede-ondertekenaars van die oproep.

Een bezoekje aan de webstek van de projectontwikkelaar (www.COARCHI.BE) maak alles duidelijk: helemaal onderaan zien we van wie ze steun krijgen... hier prijken de logo's van *invest-export.brussels* en *Région de Bruxelles-capitale*

Pascale en Marc

Meerjarenplannen

De nieuwe meerderheid wil bij het voorstellen en de opmaak van de nieuwe meerjarenplannen graag alle politieke fracties betrekken. De minderheidsfractie van ensemble-LKB-samen van Damien Thiéry vindt er evenwel bij monde van raadsleden Paul Sedeyn en Charlotte Murphy-House geen graten in om van onenigheid bij de samenstelling van een werkgroep taalproblemen aan te grijpen. Twee uitgelokte schorsingen en een exit van Sedeyn later kan men echter verder vergaderen.

Gecoro

Bij een nieuw gemeentebestuur hoort er ook een nieuwe Commissie voor Ruimtelijke Ordening. De oude commissie is op zoek naar kandidaten. Maar vrouwelijke Linkebeekse kandidaten vinden is haast een speld zoeken in een hooiberg. Of verstaan die vrouwelijke kandidaten geen Nederlands?

Financiën

Voor het exploitatiebudget is er in de begroting zowat 9,7 miljoen euro ontvangsten en 9,3 miljoen euro uitgaven voorzien. Of een overschot van 400.000

euro. Voor de geplande investeringsuitgaven in de periode van 2020-2025 is er 6,3 miljoen euro begroot. Die worden gedekt door de belastingsinkomsten, de begrote overschotten en desgevallend leningen. Dat ziet er positiever uit dan de financiële toestand onder afgewezen burgemeester Damien-Thiéry en opvolgers.

Pascale

Als wij ons bij de verzending van meer dan twintigduizend Zessen op adres met meer dan dertig vrijwilligers ergens 'THUIS' voelen, dan is dat wel in De Moelie te Linkebeek. Met zijn allen is het telkens weer na drie maand elkaar terugzien en tussen het plakwerk in bij een lekker drankje en een gevarieerde broodjesmaaltijd prettig vertellen over onze voorbije wederwaardigheden.

De meeste van onze vrijwilligers weten het wellicht niet, maar wij, bestuursleden, zijn maar al te blij dat wij telkens opnieuw de grote zaal van de Moelie ofwel bij onze 'Pascale', onthaalverantwoordelijke van De Moelie, ofwel bij onze 'Marc', directeur van De Moelie, kunnen en mogen reserveren. Nu we voor hopelijk maar één keer voor gesloten coronadeuren staan, voelen wij die band of het gemis er aan maar al te sterk aan.

Adieu Arnold, Kraainemse krokodil

Adieu Arnold

Arnold d'Oreye de Lantremange van DéFi verlaat de Kraainemse politieke arena. Vooraleer hij aan zijn Kraainemse politieke carrière begon, zo lezen we in 'De Lijsterbes' had hij de gemeenteraad van Sint-Pieters-Woluwe als gemeenteraadslid en schepen van Cultuur meegemaakt. In 1994 zwaaide hij over naar het naburig Kraainem, waar hij een korte tijd van 2005 tot 2006 burgemeester was. Die functie kon hij na de verkiezingen niet meer krijgen en van 2007 tot 2012 moest hij het stellen zonder de tricolore sjerp als niet-benoemd burgemeester. Van 2013 was hij tot 2017 schepen en sedertdien gemeenteraadslid. Nu hij bijna 82 is, geeft hij er de brui aan om plaats te maken voor de jonge garde. Naar eigen zeggen heeft hij o.m. een steentje bijgedragen tot de realisatie van de in opbouw zijnde Agorazaal en de renovatie van de Sint-Pancratiuskerk.

Hij komt er openlijk voor uit dat hij een communautaire scherpshlijper was bij het verdedigen van de rechten van de Franstaligen. Zijn grootste ontgoocheling heeft hij evenwel opgelopen toen hij als burgemeester onvoldoende steun kreeg van de nationale Franstalige partijbesturen. Zijn opvolger bij de Franstalige oppositie is Bruno Schroeven, die als onafhankelijke op de francofiele Franstalige lijst er toch de voorkeur aan geeft een iets meer verbindende rol te spelen dan zijn voorganger, de met één open oog slapende Kraainemse krokodil Arnold, de edelman met de lange naam.

Verkeerde verkeersborden

Verkeersborden

Verkeersborden zijn raadslid Bruno Stoffels een doorn in het oog, tenminste als de tekstuitleg erbij niet volgens de taalwetgeving is opgemaakt. En die hoort nu in een Vlaamse faciliteitengemeente met voorrang voor het Nederlands opgesteld te worden. Hij sprak er het schepencollege over aan. Net zoals hij dat vroeger ook al deed over gelijkaardige taalwetsovertredingen. Naar verluidt heeft hij er vijf ge-

vonden. Als de meerderheid verkondigt dat er geen kwaad opzet mee gemoeid is en dat de taalcorrecte borden zullen worden geplaatst, dan vragen wij ons toch waarom na vorige onwettelijkheden het gemeentebestuur opnieuw dezelfde taalwetsovertreding begeeft. Of bestelt het de aan te maken verkeersborden steeds bij een andere firma, die dan steeds maar denkt dat Sint-Genesius-Rode in Brussel ligt?

Linkebeek

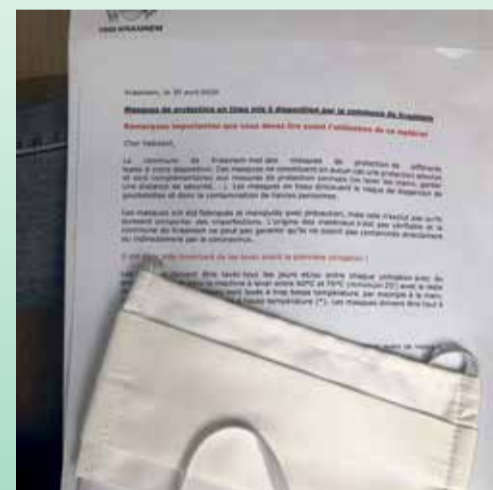
Kraainem

Mondmaskers

De gemeente Kraainem laat via haar webstek de inwoners een mondmasker bestellen voor zichzelf en alle huisgenoten. Inwoner Vanfleteren kreeg maar één mondmasker, dus niets voor zijn huisgenoten... Een steekje laten vallen? Veel erger is echter het feit dat de bijgesloten brief enkel in het Frans is opgesteld.

Vanfleteren reageert via sociale media: *Opnieuw en steeds maar opnieuw: "Pour les Flamands la même chose et vive les facilités."*

Burgemeester Waucquez, Kraainem Unie en coalitiepartner Pro-Kraainem, vinden jullie dergelijk pestgedrag wel normaal? En dit in tijden van een gezondheids crisis die haar weerga niet kent... Het laatste woord hierover is nog niet gezegd...

Maskers in Kraainem, enkel in het Frans (foto JV)

Tweetalig geluid

Geluidsbelast

Op het R0-ringtracé van onze gemeente zijn er, zo lezen we in 'Uitgekamd' groenen snoeiwerken uitgevoerd om er binnenkort geluidsschermen te plaatsen. Die komen volgens een prioriteitenlijst op de rand van één van de zwaarst geluidsbelaste zones in Vlaanderen.

Klooster paters Passionisten

Begin dit jaar ondertekenden de vzw van de paters Passionisten met de zegen vanuit de orde in Rome een akkoord met Cohousing Vosberg een wederzijds verkoop-aankoopakkoord van het nu verlaten kloostercomplex en aanpalende tuin. Zoals we in ons vorig nummer al aankondigden komen er twaalf eengezinswoningen, twintig appartementen en tien studio's. Er is sprake van een verhoopte

Wezembeek-Oppem

Sint-Genesius-Rode

digers om er na een jaar achtereenvolgens minister van Justitie te worden in opvolging van Koen Geens, die provinciegouverneur van Brabant is geworden. Om nadien zelfs het premierschap in de wacht te slepen. Want zijn voorganger heeft het Belgisch schip van staat verlaten om Europese horizonten op te zoeken.

Hier stopt ons fictieverhaal. We dragen de loopbaan die we Herman Van Rompuy ingebeeld toedichtten, over op Sophie Wilmès in ons Vlaams Sint-Genesius-Rode. En daar kon zij ongestoord haar loopbaan (laten) uitstippelen binnen het kader van de ons opgedrongen Belgische taalwetgeving met eenzijdige en misbruikte faciliteiten voor Franstaligen in Vlaamse gemeenten rond Brussel, met eenzijdig Franstalig basisonderwijs, met een eenzijdig Brussels kieskanton in Sint-Genesius-Rode, met een eenzijdig bevoegde tweetalige Algemene Vergadering van de Raad van State, die met zijn rechters zelfs vierjaarlijkse en levenslang hernieuwbare Franse taalkeuze mogelijk maakt.

Waar een Wil (m) ès is, is een weg.

9-6-1963: Bijna bij Brussel

Op onze werktafel ligt een kopie van een motie, die in Wezembeek-Oppem tussen 9 en 12 juni 1963 door dertig Vlaamse verenigingen werd ondertekend.

In de nasleep van meer dan drie jaar communautaire botsingen met de afschaffing van de tienjaarlijkse talentelling in het kader van de volkstellingen in 1960, met de twee Marsen naar Brussel in 1961 en 1962 en de parlementaire vastlegging van de taalgrens in 1962 ging er in die jaren geen dag voorbij zonder communautaire oprispingen. En dat naast de onafhankelijkheid van Congo en een land dat maandenlang geconfronteerd werd met de stakingen tegen de Eenheidswet van Gaston Eyskens.

Op 4 juni 1963 kwam de regering Lefèvre-Spaak (met haar toen nog unitaire partijen PSC-CVP en PSB-BSP) op voorstel van minister Gilson voor Binnenlandse Zaken, met het wetsvoorstel op de proppen om onze zes Vlaamse gemeenten Drogenbos, Kraainem, Linkebeek, Sint-Genesius-Rode, Wemmel en Wezembeek-Oppem zonder meer gewoon bij de Brusselse agglomeratie te voegen in de hoop daarmee die agglomeratie de facto wat tweetaliger te maken en de taalwet, die daar zoals nu toch niet werd en wordt nageleefd, toen wat correcter te laten toepassen.

Meteen gingen in Vlaanderen en zeker in onze zes gemeenten de poppen aan het dansen. Ons Komitee der Randgemeenten was in 1960, dus nu zestig jaar geleden, uit de schoot van de Commissie Randgemeenten in het Vlaams Komitee Brussel tot een onafhankelijke vereniging uitgegroeid met een Dag der Randgemeenten, waarbij een autokaravaan van 800 auto's een eerste gordel rond Brussel reed. Na onze medewerking aan de Marsen naar Brussel werden we meteen in eigen huis bedreigd. Wij brengen u de reactie in één van onze zes gemeenten.

Op initiatief van het plaatselijk Vlaams Komitee voor Wezembeek-Oppem werd onderstaande tekst ter ondertekening aan het georganiseerd gemeenschapsleven voorgelegd:

Geen gebiedsroof

De Regering wil aan Vlaanderen zes Vlaamse randgemeenten ontroven. Dat is de krachtlijn van haar nieuw ontwerp. De rest van dit ontwerp dient enkel om die roof door de Vlamingen te doen slikken.

De franstaligen te Wezembeek-Oppem hebben steeds onwettelijke taalvoorrechten opgeëist en ook verkregen. De Overheid heeft immers de onwettelijkheid

schaamteloos in de hand gewerkt.

Door het onverwijd inschakelen van Wezembeek-Oppem en nog vijf andere randgemeenten in de Brusselse agglomeratie, gebied waar de onwettelijkheid in zake taalgebruik ten opzichte van de Vlamingen hoogtij viert, worden de taalvoorrechten van de franstaligen onmiddellijk wettelijk erkend.

Deze inschakeling is een gemene gebiedsroof, welke ogenblikkelijk volledige voldoening schenkt aan al de franstaligen van Brussel en omstreken. WAT KRIJGEN DE VLAMINGEN VOOR DEZE GEMENE GEBIEDSROOF? Opnieuw een 'stuk-wet-op-papier' houdende volstrekte tweetaligheid in de Brusselse agglomeratie.

Over de toepassing ervan zal dezelfde Overheid waken, die sinds meer dan dertig jaar de huidige taalwet ten nadele van de Vlamingen heeft verkracht.

Met andere woorden: 'alles voor de franstaligen en nog wel onmiddellijk en 'niets' voor de Vlamingen, dan een 'stuk wet op papier'!

Het regeringsontwerp is een handig bedrog, waarvan de ondergetekenden niet willen weten en dat zij met misprijzen verwerpen.

Namens het georganiseerd gemeenschapsleven te Wezembeek-Oppem

Vlaams Komitee, Kerkfabriek HH. Michaël en Jozef, Jong-KAV, KAV-Oppem, Davidsfonds, Filosofisch Instituut, Turn-en Ontspanning Excelsior, Paters Passionisten, De Toneelkring De Morgenster, Bond H. Hart, Jonge Gezinnen, Kerkfabriek Sint-Pieter, Cinafotoclub, Parochiale Werken, Volksdangroep De Meibloempjes, Boerinnenbond, ACV, Chiromeisjes Sint-Pieter, Directie van de Vrije Meisjesscholen, H. Hartbonden Sint-Pieter, Gepensioneerdenvond Wezembeek-Oppem, KAV-Sint-Pieter, Toneelkring De Lustige Ambachtslieden, De Kluchtige Duif, Halewijnzangvereniging, Bond van Grote en Jonge Gezinnen, De Boerenbond, VTB-VAB en VVKS

In deze verzetssfeer organiseerden we twee spoedbetogingen, één op 22 juni te Wemmel, met een aantal incidenten, waar zowat 4000 betogers aan deelnamen, en één op 29 juni te Wezembeek-Oppem, waar ook burgemeester de Grunne eventjes in het nauw werd gebracht. 'Revolutie' en 'Geef ons wapens' klonken er om het luidst toen Wilfried Martens de Vlaamse parlementsleden opriep de politiek van de regering af te keuren en hij de Vlaamse ministers opriep ontslag te nemen.

Op 1 juli, dus één dag na onze betoging in Wezembeek-Oppem, schaarde de CVP-PSC zich achter het voorstel van CVP-PSC-voorzitter Paul Vanden Boeynants, dat de naasting van onze zes gemeenten verwierp en faciliteiten voor drie jaar invoerde, waarna het parlement die gemeenten ofwel bij Brussel zou voegen ofwel bij het eentalige arrondissement Halle-Vilvoorde zou voegen.

En kijk, op 2 juli bood eerste minister Theo Lefèvre al of niet gemeend het ontslag van zijn regering, die maar niet tot eensgezindheid kwam over de voorgestelde overheveling van onze zes Vlaamse gemeenten naar de Brusselse agglomeratie, aan de koning aan. Die ging evenwel niet in op het ontslag maar stuurde Lefèvre weer het veld in. Op 5 juli trokken afgevaardigden van beide regeringspartijen naar het afgelegen kasteel van Hertoginnedal, waar achter de gesloten poorten en ver weg van de pers het latere akkoord van Hertoginnedal zou worden bekostuofd. Daarover vertellen wij meer in ons volgend augustusnummer van De Zes, meteen het begin van onze tweëndertigste jaargang.

Ieder zijn zes

10 mei

Op 10 mei, toevallig de tachtigste verjaardag van het begin van de Tweede Wereldoorlog, hadden wij de verzending gepland van het vierde en laatste nummer van onze 31-ste jaargang. De coronaperikelen hebben ook deze bijeenkomst van meer dan dertig vrijwilligers voor het kleefwerk van meer dan twintigduizend Zessen in het gemeenschapscentrum De Moelie te Linkebeek verhinderd. Gelukkig konden wij een beroep doen op de drukkerij, die ons voor hopelijk één keer uit de nood heeft willen en kunnen helpen.

Tegelijkertijd hebben we ook wat aan de inhoud van ons blad moeten schaven. Onze zes gemeentebesturen, die maar al te vaak de communautaire problemen verdonkermanen, zijn meestal niet eens lijfelijk bijeengekomen of hadden net als de regering enkel coronakatten te gese- len.

Met een visadem wachten we af hoe de onvoorstelbaar hoge factuur van deze haast apokalyptische gebeurtenissen op ons allen zal afgewenteld worden. Met een voor maximaal zes maand gevollmachtigde minderheidsregering, een nooit geziene constellatie, kan het de meest onverwachte kanten uit, net als met het coronavirus.

Deze onverkwikkelijke en nooit geziene gebeurtenissen zullen hun stempel op ons allen drukken.

Wij verhoppen dat wij straks als zestigjarige vereniging onze concrete inzet voor onze zes Vlaamse gemeenten met ongebroken moed en met uw steun kunnen verder zetten.

Misstap met Herstappe

In ons vorig nummer hevelde we bij onze tekst over Sint-Genesius-Rode in onze vergelijking met Franstalige gemeenten met faciliteiten de Vlaamse en Limburgse faciliteitengemeente Herstappe volkomen onterecht over naar het Waalse landgedeelte. Het moest natuurlijk het Henegouwse Edingen zijn als vierde Franstalige gemeente met faciliteiten voor Nederlandstaligen. Uw hoofdredacteur slaat verontschuldiging op zijn borst: 'Sua culpa, sua culpa, sua maxima culpa.'

Nog een foutje

Van oud-burgemeester van Voeren, Huub Broers, kregen we aanvullend en corrigerend bij zijn aftreden als burgemeester van het ook met faciliteiten gezegende Voeren te lezen dat hij kabinetsmedewerker was van Jean-Luc Dehaene. Dat klopt evenwel niet. Hij had wel veel contacten met hem, maar hij werkte voor Vlaams minister-president Luc Van den Brande. Neen, we wilden Huub Broers geen loodgieterambities in de schoenen

schuiven. Maar we hebben hier de federale en Vlaamse excellentie uit die tijd ten onrechte verwisseld. Hopelijk neemt Luc Van den Brande ons dat niet kwalijk.

Mensenrechten?

Damien Thiéry, ooit sinds 2006 aangewezen burgemeester maar door de bevoegde Vlaamse ministers en door de toenmalig bevoegde Vlaamse kamer van de Raad van State afgewezen burgemeester van Linkebeek, geraakte bij de jongste kamerverkiezingen niet meer verkozen op de MR-lijst. Hij moest het stellen met een schepenambt in Linkebeek. Dat volstaat blijkbaar niet voor deze gedreven mandataris. En dus stelde hij zijn kandidatuur voor de geplande raad van bestuur voor de nog op te richten federale mensenrechteninstelling. Die moet er op verzoek van o.m de Verenigde Naties komen om de mensenrechtendossiers die niet door Unia en het Instituut voor de gelijkheid van mannen en vrouwen worden behandeld, onder haar hoede te nemen. Zes Nederlandstaligen en zes Franstaligen maken er deel van uit. Zij worden verkozen omwille van hun bekwaamheid, ervaring, onafhankelijkheid en moreel gezag. Die vaardigheden heeft Damien zich natuurlijk eigen gemaakt bij het schitterend(?) besturen van zijn gemeente, het overlopen van FDF (nu DéFi) naar M.R., het tegenwerken van de Nederlandstaligen in zijn gemeentebestuur en het dwarsbomen van zijn Vlaamse overheid.

De Kamercommissie van Justitie en de conferentie van de voorzitters in de Kamer heeft de diverse ingediende kandidaturen al eens gewogen en het ziet er niet naar uit dat daar vlug eensgezindheid zal over bereikt worden. CD&V maakt ernstig voorbehoud omwille van zijn communautaire scherpslijperij. N-VA en Vlaams Belang plaatsen er allicht vraagtekens bij. Aan francofone kant staan wat hij noemt de Franstalige partijen buiten MR ook niet te springen om hun Linkebeekse tegenstrever die benoeming te gunnen. Misschien moeten alle kamerleden de knoop doorhakken van de individuele kandidaturen. Of kan de regering Wilmès II nu met haar volmachten misschien de partijgenoot van Wilmès stommelings in dat Mensenrechteninstituut binnensmokkelen?

Zowat 100 jaar geleden

Wij plukken uit Lode Wils' Politieke Biografie van Frans van Cauwelaert', uitgegeven door Doorbraak:

'Het tiende jaarlijkse congres van de Katholieke Vlaamse Landsbond nam daartegen stelling op 3 en 4 augustus 1929, bij monde van de congresvoorzitter Van Cauwelaert: 'Vlaanderen Vlaams, dit betekent dat niet alleen de individuele Vlaming recht heeft op Vlaams onderwijs,

Vervolg op pagina 4

Ik wil graag

- gratis de eerstvolgende twee nummers van De Zes
- een steunbijdrage storten op rekening BE82 4366 2473 9168 van het Komitee der Randgemeenten
- dat u De Zes ook nog toestuurt aan adres(sen) in bijlage

Mijn adres is:

Naam

Straat & nr.

PostnummerGemeente

Opsturen naar De Zes, p.a. Armand Sijbers, Villalaan 27, 1630 Linkebeek

leger, gerecht en bestuur; maar ook dat het Vlaamse volk als geheel recht heeft op culturele gaafheid. Daarom ontzeggen wij elk bestaansrecht aan taalminderheden in Vlaanderen. Wij willen niet dat zij als eilanden van verfransing de ongezonde verhoudingen in ons land blijven bestendigen.'

■ Inspectieverslagen Franstalige scholen

Vlaams minister van Onderwijs, Ben Weyts, beantwoordde vragen van Vlaams parlementslid Jan Laeremans over de acht Franstalige basisscholen in de zes Vlaamse faciliteitengemeenten rond Brussel met een jaarlijkse kostprijs van meer dan 13 miljoen ten laste van de Vlaamse begroting. De inspectieverslagen van de Franse Gemeenschap over die scholen lieten de vorige minister van Onderwijs, Hilde Crevits, niet toe de intrekking van de erkenning van die scholen te verantwoorden. En dus gaf de Vlaamse regering geen reactie op die verslagen.

Toch stelt Ben Weyts vast dat het opvallend is dat in die inspectieverslagen geen informatie staat over het vak Nederlands.

Bij de goedkeuring van die wet in 1963 stond duidelijk te lezen dat 'het zekerlijk de bedoeling was', aldus toenmalig minister van Onderwijs, Renaat Van Elslande, 'dat de Franstalige kinderen door toename van het aantal lesuren Nederlands na de Franstalige basisschool zouden kunnen overstappen naar Nederlandstalig middelbaar onderwijs.' En doen ze dat? Zekerlijk een groot aantal niet.

Omdat het Grondwettelijk Hof de bevoegdheid bij de inspectie van de Franse Gemeenschap heeft gelegd, kan Vlaanderen zoals het eerst geprobeerd heeft via een interpretatief decreet bij die scholen geen kwaliteitscontrole van de lessen Nederlands doorvoeren.

Minister Weyts laat nu weten dat hij van plan is zijn Franstalige minister van Onderwijs de inspectie te laten nagaan hoe de lessen Nederlands daar ingevuld worden.

Hij kan meteen de bevoegde federale minister van Wetenschapsbeleid David Clarinval vragen te laten nagaan hoe de taalinspectie met haar twee taalinspecteurs, elk van een andere taalrol, controle voeren bij de opname van niet-Franstalige leerlingen in het Franstalig kleuter- of basisonderwijs. Want blijkens de beschikbare verslagen is het niet ondenkbaar dat daar de verantwoordelijke schooldirecties een loopje nemen met die taalverklaring. Blijkens de wet mogen alleen leerlingen van wie de moedertaal of de gebruikelijke taal het Frans is en van wie de ouders in een faciliteitengemeente wonen, in die Franstalige kleuter- of basisscholen worden opgenomen. Die taalinspectie is verankerd in artikel 18 van de wet van 30 juli 1963 houdende taalregeling in het onderwijs. Barbara Pas, federaal collega

van Vlaams parlementslid Jan Laeremans, kreeg hierover het volgende antwoord van minister Clarinval: 'Ook de nieuwe inschrijvingen in elke Franstalige basisschool in de zes faciliteitengemeenten rond Brussel vallen onder de taalcontrole. Die voert de Taalinspectie in de eerste plaats op administratieve basis uit. Dat wil zeggen dat elke, door de school opgestuurde verklaring van het gezinshoofd (taalverklaring) die de Taalinspectie controleert, op eer werd ingevuld en ondertekend door het gezinshoofd van de nieuw ingeschreven leerling in kwestie. Volgens de geldende taalwetgeving in het onderwijs is het niet ongeoorloofd dat er op een taalverklaring bij de vierde rubriek, i.v.m. de moedertaal of gebruikelijke taal van de leerling, ook andere talen dan het Frans vermeld staan.'

Franstalige school 'Notre Dame de la Trinité' in Wezembeek-Oppem

Ervan uitgaande dat elke te controleren taalverklaring naar waarheid wordt ingevuld door het gezinshoofd, is de bijkomende vermelding van eventuele andere talen dan het Frans op de taalverklaring bij de vierde rubriek (i.v.m. met de moedertaal of gebruikelijke taal van de leerling) geen aanleiding voor de Taalinspectie om te twijfelen aan de beheersing of kennis van het Frans als moedertaal of gebruikelijke taal van de leerling in kwestie.'

Is met die laatste interpretatie van de Taalinspectie en van de bevoegde minister niet meteen duidelijk dat Franstaligen niets geven om de juiste toepassing van de wet van 1963? Op die manier komen jaarlijks vele tientallen, misschien zelfs honderden leerlingen van wie het Frans niet de moedertaal of de gebruikelijke taal is, in Franstalige klassen terecht. Om daar in kleuter- en basisschool met het geld van de Vlaamse Gemeenschap en verfranst te worden en onvoldoende Nederlands te leren. En Vlaanderen laat dat maar gebeuren.

Als antwoord op de gestelde vraag laat minister Weyts weten dat hij zijn collega-minister bij de Franse Gemeenschap

zal contacteren om de nodige afspraken te maken rond het overmaken van de inspectieverslagen van de Franstalige basisscholen in de Vlaamse Rand. Hij zal er ook op aandringen dat bij die inspectiebezoeken wordt ingegaan op het vak Nederlands, dat op basis van de onderwijswet van 1963 in die scholen sterker moet zijn dan in andere scholen van de Franse Gemeenschap. Om te besluiten dat het voor hem geheel onduidelijk is op basis van welke juridische elementen deze scholen uit de subsidiëring zouden kunnen gehaald worden.

■ Weyts II

Al in 2003 keurde het Vlaams Parlement eenparig een resolutie, uitgaande van Kris Van Dijck, goed met als één van de aandachtspunten een individueel taalonder-

zoek van de leerlingen, zodat desgevallend hun taalachterstand zo vlug mogelijk kon bijgewerkt worden. Het aantal niet-Nederlandstalige leerlingen, dat toen in onze hoofdstad voor Nederlandstalig onderwijs koos, rees de pan uit, mede ten gevolge van de goedgekeurde liberté du père de famille. Die toestroom van anderstaligen ging echter gepaard met een kwaliteitsverlies van de kennis van o.m. dat Nederlands. Als er aansluitend bij dat taalonderzoek geen individuele begeleiding en remediering volgde, dan hoeft men niet verbaasd te zijn dat dergelijk voorgesteld taalonderzoek boter aan de galg was. De respectieve bereidheid van de onderwijskoepels om ofwel een lesuur Nederlands op te offeren voor wat maatschappelijke vorming of op de speelplaats en zelfs in klasverband dat verplicht Nederlands door de thuistaal van de leerlingen te laten verdringen spreekt boekdelen.

Hoog tijd dus voor taalonderzoek, desgevallend gevolgd door taalbad of individuele taalbegeleiding, dat nu eindelijk in het regeerakkoord is opgenomen.

In Brussel zelf is minister van Meertaligheid, Sven Gatz, gaan dwarsliggen. In 2003 had hij voor gestemd. Het resultaat van jarenlang de lat zo laag mogelijk leggen en geen eisen durven, ja zelfs mogen stellen. De Vlaamse Gemeenschapscommissie wil dus naar verluidt geen taalonderzoeken/screenings in Brussel laten uitvoeren. Of Weyts op ramkoers met Gatz.

■ Vanden Boeynants

In de 'Parlementaire Handelingen' van 10 juli 1963, pagina 8 kan u deze verklaring van de heer Vanden Boeynants, toenmalig partijvoorzitter van de toen nog unitaire CVP-PSC, lezen bij de behandeling van het wetsontwerp over het gebruik der talen in bestuurszaken: 'Wat het onderwijs betreft kan er uitsluitend op verzoek van de franstalige ouders die de gemeente bewonen, een school worden geopend,

die uitsluitend voorbehouden is aan de franstalige kinderen. Die beschikking moet streng en loyaal worden toegepast: alle belanghebbende overheden moeten erop waken dat die toepassing gebeurt in overeenstemming met de wens van de wetgever.

Hieraan kan ik toevoegen dat er thans een franstalige school of franstalige klassen, fröbel- of lager onderwijs bestaan te Kraainem, Wezembeek, Rode en Wemmel. In Linkebeek en Drogenbos zijn er geen en zullen er waarschijnlijk geen komen vermits een paar honderd meter verder de scholen van de Brusselse agglomeratie gelegen zijn.'

■ Dank u wel

Marnixring, Internationale Serviceclub, met adres in Zwijnaarde, kwam ons met 1000 euro in deze onverkwikkelijke coronatijd bemoedigen.

Marnixring Denderend Land uit Lede kwam ons met 100 euro een bemoedigende schouderklop geven.

Marnixring Vlaamsch Hooft uit Borsbeek kwam ons voor de achtste keer op rij met een steunbijdrage van 150 euro ruggensteun verblijden.

Wij ontvingen van de vzw Vlaams Huis Arca in Herk-de-Stad 200 euro steun. Omdat we flaterden bij de vermelding van de vier Waalse gemeenten met faciliteiten en Herstappe onderbrachten in Wallonië in plaats van Edingen, besloten we in vier Limburgse gemeenten samen met Wezembeek-Oppem en Sint-Genesius-Rode ons blad De Zes via Distripost te laten verdelen. Hopelijk zijn er minzame Limburgers uit het verre Herstappe, Tongeren, Riemst en Voeren, die wederkering hun belangstelling voor de faciliteitenproblematiek aan de taalgrens en in de zes faciliteitengemeenten rond Brussel via een abonnement op De Zes willen veruitwendigen. Vanaf 5 euro op rekening BE82 4366 2473 9168 van het Komitee der Randgemeenten is u abonnee, vanaf 13 euro steunabonnee.

■ Dertig jaar geleden

In De Zes van november 1990, de tweede jaargang van ons blad De Zes, publiceerden we op de voorpagina van een foto van Gerrit Achterland van het Laatste Nieuws over de toenmalige Conferentie van de burgemeesters van Vlaams-Brabant. Op de stoep van een of ander gemeentehuis prijkten toen een vijfentwintigtal burgemeesters en Vlaamse schepenen uit de zes faciliteitengemeenten. Zij hadden zopas een motie goedgekeurd, waarin ze op één onthouding na aan alle beleidsverantwoordelijken in dit land vroegen om in de derde staatshervorming de splitsing van de provincie Brabant af te dwingen. Die zou er wel in 1995 komen. Bovendien eiste de Conferentie de afschaffing van de taalfaciliteiten en de bespreking van het probleem van het hoofdstedelijk gebied Brussel en de waarborgen van de Vlaamse vertegenwoordigers in Brussel.

Vergeleken bij de huidige voorstellen van het Toekomstforum van de burgemeesters van Halle-Vilvoorde, vragen wij ons af, waar de communautaire gedrevenheid van toen inzake de afschaffing van de misbruikte faciliteiten is gebleven.

Buiten een terechte eis voor een volwaardige rechtbank voor Halle-Vilvoorde met bedenkingen bij de vaak gemaakte Franstalige taalkeuze voor de rechtspleging en wat bedenkingen over taalintegratie onder de brave titel 'Wij begrijpen elkaar' is er van communautaire problematiek in het informatief Memorandum aan de federale en de Vlaamse regering weinig te bespeuren.

Colofon

De Zes: Driemaandelijks tijdschrift voor Vlamingen in de zes en sympathisanten elders.

Redactie: Stefaan De Doncker, Johan Laeremans, André Lermiaux en Armand Sijbers.
Opmaak & foto's: Wim Peeters.

Wettelijk depot: BD 46.085
Oplage: 46 500 exemplaren.

Steun is welkom op rekeningnummer BE82 4366 2473 9168
Komitee der Randgemeenten — Villalaan 27, 1630 Linkebeek
Prijzen per nummer: € 1,5 Abonnement: € 5,-
Steunabonnement: vanaf € 13,-

Voor privacy: contact opnemen via privacy@dezes.org
V.U.: Armand Sijbers, Villalaan 27, 1630 Linkebeek.
redactie@dezes.org